

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/394/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812215616
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812215616.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: JUDr. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. 1, G., proti odporcovi: Ing. X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, G., zastúpený: JUDr. Viera Nováková, advokátka so sídlom J. Kráľa 7, Banská Bystrica, o zaplatenie 1.117,51 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 5C/279/2012 - 66 zo dňa 05. augusta 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušuje a vec v zrušenom rozsahu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 1.117,31 Eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 až do zaplatenia, vo výroku II návrh v časti o zaplatenie sumy 0,20 Eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 až do zaplatenia zamietol a vo výroku III konanie vo zvyšnej časti zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume 115,60 Eur. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 24 ods. 1 až 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, ust. § 563, § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka, keď na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný, i keď nie v celom rozsahu. V danej súvislosti konštatoval, že návrhom sa navrhovateľka domáhala zaplatenia odmeny za poskytnuté právne služby advokáta a v konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi došlo dňa 19.06.2008 k uzatvoreniu dohody o právnom zastupovaní v exekučných konaniach voči spoločnosti COM COM, spol. s r.o., a to vo veci začatia konania o vymoženie sumy 1.400.000,- Sk a sumy 2.300.000,- Sk. Bolo tiež preukázané, že navrhovateľka právnou pomocou - spísanie návrhov na začatie exekúcie - odporcovi aj poskytla, o čom svedčí to, že súdnym exekútorom JUDr. Albínom Božekom boli začaté exekučné konania pod sp. zn. EX 32/2008 a EX 33/2008 a tieto aj doposiaľ prebiehajú. V konaní pritom nezistil, že by si účastníci výšku odmeny dohodli, preto mal za to, že za poskytnutie právnej pomoci patrí navrhovateľke odmena v zmysle ust. § 24 ods. 3 zákona o advokácii, t.j. tarifná odmena. V rámci dokazovania z výsluchu účastníkov nevyplývali žiadne skutočnosti o tom, že by si účastníci dohodli termín splatnosti odmeny navrhovateľky za poskytnuté právne služby. Navrhovateľka odporcovi vystavila faktúru č. 12/2008 na sumu 33.660,- Sk a z tejto vyplýva, že bola vyhotovená dňa 30.08.2008 a dátum splatnosti je v nej uvedený „ihneď“. Faktúra bola odporcovi zasielaná už dňa 28.08.2008 do miesta výkonu jeho vtedajšieho zamestnania. Rozpor medzi údajmi vo faktúre a dňom jej odoslania vysvetlila tým, že ako dátum vystavenia faktúry uviedla predpokladaný dátum, kedy odporcovi faktúra bude doručená. V konaní však odporca namieta, že táto faktúra mu doručená nebola, obdržal ju až po tom, čo mu ju navrhovateľka zaslala na adresu trvalého bydliska. Z výpovede navrhovateľky ako aj z priloženého podacieho lístka vyplývalo, že faktúra na adresu bydliska odporcu bola opätovne zaslaná dňa 09.05.2011. Vzhľadom k týmto skutočnostiam považoval za preukázané, že faktúra bola odporcovi doručená až v mesiaci máj 2011. Odporca v konaní vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľky, preto súd prvého stupňa skúmal opodstatnenosť uvedenej námietky. Odporca sa dozvedel o výške svojho záväzku voči navrhovateľke až doručením faktúry, kde

bola odmena vrátane hotových výdavkov riadne vyčíslená. Zastával teda názor, že premlčacia lehota, ktorá je podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka trojročná, začala plynúť odo dňa nasledujúceho po doručení faktúry odporcovi, t.j. niekedy od mája 2011. Návrh na začatie konania bol podaný dňa 31.8.2012, z čoho potom uzavrel, že nárok navrhovateľky nemožno považovať za premlčaný. V konaní odporca uvádzal, že s navrhovateľkou sa ústne dohodol tak, že odmenu vyplatí až po tom, čo dôjde k vymoženiu dlžnej sumy v exekučnom konaní avšak existenciu takejto dohody navrhovateľka poprela a odporca svoje tvrdenie v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal. V odpore voči platobnému rozkazu, ktorý bol súdom prvého stupňa vo veci vydaný, uvádzal aj to, že spísanie návrhov na začatie exekúcie bolo podmienené tým, že súdny exekútor najskôr preverí, či jeho dlžník má nejaký majetok a či exekúcia bude mať zmysel. Keďže od exekútora dostal informáciu, že dlžník nemá žiaden majetok a exekúcia je bezpredmetná, navrhovateľka ani nemala návrhy na začatie exekúcie vypracovať. Ani tieto tvrdenia odporca podľa názoru súdu prvého stupňa žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal, pričom existenciu takejto dohody okrem navrhovateľky poprel aj svedok JUDr. Božek - poverený súdny exekútor, keď uviedol, že šetrenie majetku povinného mohol začať robiť až po začatí exekúcie, t.j. po udelení poverenia na začatie exekúcie zo strany súdu, čomu predchádza spísanie a podanie návrhu na začatie exekúcie. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval za preukázané, že na základe dohody o poskytovaní právnej pomoci navrhovateľka vykonala pre odporcu úkony právnej pomoci, za ktoré jej vznikol nárok na zaplatenie odmeny. Navrhovateľka výšku odmeny odporcovi vyfakturovala, odporca však doposiaľ dlžnú sumu neuhradil a keďže k plneniu nedošlo riadne a včas, odporca sa dostal do omeškania a navrhovateľke vznikol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry. Faktúra bola odporcovi doručovaná 09.05.2011 so splatnosťou „ihneď“ (podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka nasledujúci deň po doručení), z čoho považoval za zrejmé, že splatnosť dlžnej sumy nastala v priebehu mesiaca máj 2011. Navrhovateľka si nárok na úrok z omeškania uplatnila od 01.06.2011, teda v čase, kedy už odporca s plnením bol v omeškani, preto vo veci rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 1.117,31 Eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 01.06.2011 až do zaplatenia. Navrhovateľka si uplatnila voči odporcovi nárok na zaplatenie sumy 1.117,51 Eur s prísl., vyplývajúci z faktúry č. 12/2008, ktorá bola vystavená na sumu 33.660,- Sk. Po prepočte konverzným kurzom predstavovala dlžná suma 1.117,31 Eur, preto návrh navrhovateľky v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie 0,20 Eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 do zaplatenia, ako nedôvodný zamietol. Pôvodne sa navrhovateľka domáhala zaplatenia úroku z omeškania zo sumy 1.117,51 Eur vo výške 14,25% ročne od 15.09.2008 do 31.12.2008 a vo výške 10,5% ročne od 01.01.2009 do zaplatenia. Pred prvým pojednávaním vo veci samej však nárok upravila tak, že sa domáhala zaplatenia sumy 1.117,51 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 01.06.2011 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania vzala svoj návrh späť, preto súd prvého stupňa v tejto časti konanie podľa ust. § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a vychádzajúc z toho, že v konaní mala navrhovateľka neúspech v pomerne nepatrnej časti, priznal jej náhradu trov konania v plnej výške v sume 115,60 Eur. Trovy predstavovali zaplatený súdny poplatok za podaný návrh vo výške 67,- Eur a cestovné náklady na trase Bratislava - Prievidza a späť za účasť na pojednávaniach v dňoch 29.04.2013, 10.06.2013 a 05.08.2013 po 8,10 Eur jedna cesta, spolu vo výške 48,60 Eur. Navrhovateľke bola priznaná náhrada cestovných nákladov vo výške cestovného verejným dopravným prostriedkom v zmysle ust. § 73 ods. 2 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, keďže neboli zistené okolnosti pre použitie ust. § 74 citovanej vyhlášky.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, ktoré odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a z uvedeného dôvodu navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že návrh sa zamietla a navrhovateľka sa zaviazala zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia. Súdu prvého stupňa vytýkal predovšetkým to, akým spôsobom sa vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania, ktorú vyhodnotil v neprospech odporcu s poukazom na ust. § 563 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o výklad tohto ustanovenia, prvá objektívna možnosť vykonania práva v jeho zmysle je daná okamihom, kedy veriteľ o svoje právo mohol požiadať po prvý raz, preto navrhovateľka mohla svoje právo vykonať už dňom nasledujúcim po tom, čo došlo ku vzniku ich vzájomného právneho vzťahu a nie až následne po opakovanom doručení. V tejto súvislosti upriamil pozornosť na skutočnosť známu z judikačnej činnosti Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozhodnutí R 37/1982 a R 27/1997 dôvodil, že ak čas plnenia nebol dohodnutý, alebo inak určený, premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy dlh vznikol. Pre počítanie začiatku premlčacej doby práva uplatneného v tomto konaní

navrhovateľkou je preto podľa jeho názoru jednoznačne nevyhnutné vychádzať v prvom rade z doby, kedy došlo k uskutočneniu právnej služby v prospech odporcu a najneskôr z času, kedy navrhovateľka doručovala spornú faktúru odporcovi po prvýkrát, teda dňa 30.08.2008. Preto nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že splatnosť medzi navrhovateľkou a odporcom nebola dohodnutá, pričom len skutočnosť, že navrhovateľka zaslala predmetnú faktúru do miesta výkonu práce odporcu nie je opodstatneným dôvodom na to, aby sa august 2008 nemohol považovať za čas rozhodný pre počítanie počiatku premlčacej doby. Nad rámec uvedeného konštatoval, že pokiaľ ide o poskytovanie právnych služieb, splatnosť je potrebné posudzovať s ohľadom na dobu, kedy došlo k uskutočneniu služby, a preto opätovne vyjadril nesúhlas s právnym názorom súdu prvého stupňa a trval na tom, že nárok navrhovateľky je premlčaný. Na záver doplnil, že vzhľadom na kogentný charakter ust. § 101 až § 110 Občianskeho zákonníka je potrebné usúdiť, že nie je dôležitý dôvod, pre ktorý oprávnená osoba svoje právo neuplatnila, hoci tak mohla urobiť už hneď deň na to, ako vykonala samotnú službu, čo však podľa jej vyjadrení neurobila a preto zastával názor, že premlčacia doba začala plynúť v deň, kedy nastala zročenosť dlhu na strane odporcu, a teda v deň, kedy mal svoj dlh splniť po prvýkrát, resp. začať s jeho plnením.

K odvolaniu odporcu sa navrhovateľka písomne nevyjadrila.

Odvolačný súd preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti zrušiť podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec v zrušenom rozsahu s poukazom na ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolaním odporcu bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa napadnuté iba vo výroku I, ktorým súd prvého stupňa návrhu navrhovateľky vyhovel, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti ostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 724 Občianskeho zákonníka príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť.

Podľa ust. § 730 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. Príkazca je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Z vykonaného dokazovania a obsahu spisu nepochybne vyplýva, že odporca udelil dňa 19.06.2008 dve samostatné plnomocenstvá na zastupovanie navrhovateľke ako advokátke v rozsahu práv a povinností podľa Exekučného poriadku, a to na zahájenie exekučného konania vo veci pohľadávky vo výške 1.400.000,- Sk voči spoločnosti COM COM, spol. s r.o., ako aj ďalšej pohľadávky voči uvedenej

spoločnosti vo výške 2.300.000,- Sk. Na základe uvedeného navrhovateľka poskytla odporcovi právnu pomoc tým, že vyhotovila dva návrhy na zahájenie výkonu exekúcií voči majetku obchodnej spoločnosti COM COM, spol. s r.o., pričom tieto exekúcie sú dodnes vedené súdnym exekútorom JUDr. Albínom Božekom. Za poskytnutie právnych služieb vystavila dňa 28.08.2008 odporcovi faktúru č. 12/2008 na celkovú sumu 1.117,31 Eur, v ktorej bola splatnosť definovaná "ihneď", t.j. lehota splatnosti nebola určená a v konaní nebola ani preukázaná. Vystavenú faktúru doručila navrhovateľka dňa 28.08.2008 do vlastných rúk odporcovi na adresu jeho pracoviska, ten ju však neobdržal a preto mu predmetnú faktúru zasielala opakovane so sprievodným listom dňa 09.05.2011, tentokrát na adresu jeho trvalého bydliska. Odporca doručenie faktúry na druhý pokus potvrdil, túto však neuhradil.

Niet pochybností o tom, že právny vzťah medzi účastníkmi konania treba posúdiť ako príkaznú zmluvu v zmysle ust. § 724 Občianskeho zákonníka. Odmena advokáta, ktorý poskytuje právne služby za odplatu, je určená buď zmluvnou dohodou, alebo vyplýva z vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Právo na odmenu a právo na náhradu nákladov spojených s činnosťou príkazníka sú majetkovými právami, ktoré sa premlčujú podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to v trojročnej premlčacej dobe podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o nárok advokáta na odmenu.

Odporca v konaní na svoju obranu vzniesol námietku premlčania nároku uplatneného navrhovateľkou. Z uvedeného dôvodu sa súd prvého stupňa opodstatnene v prvom rade zaoberal otázkou, či námietka premlčania bola vznesená dôvodne. S jeho právnym posúdením okamihu začatia plynutia premlčacej lehoty sa však odvolací súd nestotožňuje. Nemožno totiž súhlasiť s vysloveným právnym názorom, v zmysle ktorého 3-ročná premlčacia lehota začala v prejednávanej veci plynúť odo dňa nasledujúceho po doručení faktúry odporcovi, teda až od mája 2011 ako okamihu, kedy sa odporca dozvedel o výške svojho záväzku, a to s poukazom na ust. § 563 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd uvádza, že z hľadiska splnenia dlhu majú význam dva termíny, a to časový moment, v ktorom dlžník môže najskôr plniť (splniteľnosť dlhu) a časový moment, v ktorom dlžník musí najneskoršie plniť (splatnosť dlhu). Uvedené časové momenty vyplývajú buď z výslovnej dohody strán, alebo z okolností, za ktorých záväzkový právny vzťah vznikol. Splatnosť záväzku nastala deň nasledujúci po uplynutí (najneskoršieho času splnenia dlhu). V tomto momente mal veriteľ po prvýkrát možnosť uplatniť svoje právo (pohľadávku) na súde (actio nata). Určenie času splatnosti pohľadávky má veľký význam aj z hľadiska premlčania pohľadávky. Citované ust. § 563 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje na tie prípady, keď doba splnenia nie je určená žiadnym spôsobom. To znamená, že sa týka prípadov, keď splatnosť záväzku nebola dohodnutá (ani výslovne, ani mlčky), ďalej nevyplýva z povahy záväzku a neustanovujú ju ani právne predpisy, ani rozhodnutie súdu. V takom prípade má právo určiť čas splnenia dlhu veriteľ. Veriteľ teda môže kedykoľvek oznámiť dlžníkovi, že tento má plniť. Len čo veriteľ požiada dlžníka o plnenie, dlžník je povinný dlh splniť nasledujúci deň po oznámení, ktoré obsahuje výzvu na plnenie. Ak veriteľ vo výzve adresovanej dlžníkovi výslovne určí dobu splnenia (napr. do 5 dní), v takom prípade platí doba splnenia určená v tejto výzve veriteľa. Určenie času splnenia dlhu veriteľom znamená, že splniteľnosť a splatnosť dlhu spadajú do jedného časového momentu. Ak teda nebola určená lehota na splnenie, splatnosť dlhu nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Súdna prax v týchto prípadoch vychádza z toho, že prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať, t. j. dňom, ktorý nasleduje po vzniku právneho vzťahu, napr. pri dlhu dojednaného na neurčitú dobu. Pre začiatok premlčacej doby je teda rozhodný deň nasledujúci po dni, keď došlo ku vzniku tohto právneho vzťahu. Veriteľ preto musí uplatniť svoje právo na plnenie najskôr do uplynutia premlčacej doby, pretože v opačnom prípade sa môže jeho právo premlčať a v prípade, ak dlžník vznesie námietku premlčania, nie je možné mu premlčané právo priznať. Ak teda veriteľ svoje právo na plnenie neuplatní najneskôr do uplynutia premlčacej doby, vystavuje sa nebezpečenstvu jeho premlčania.

Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa ust. § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod hrozbou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán. Jej uplynutím dochádza k právnym účinkom

premlčania, t. j. k zníženiu možnosti vynúteného splnenia práva. V ustanovení § 101 Občianskeho zákonníka je upravená všeobecná premlčacia doba, ktorá platí vo všetkých prípadoch, pokiaľ zákon pre jednotlivé práva neustanovuje osobitnú premlčaciu dobu. Všeobecná premlčacia doba ustanovená v zákone je v dĺžke troch rokov. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda akonáhle mohla byť dôvodne podaná žaloba (actio nata). Teda možnosť vykonať právo po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v momente, keď je právo žalovateľné. Všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tento okamih je daný objektívne a nezávisí od subjektívnej okolnosti. V prípade, ak splatnosť dlhu nebola dohodnutá, a ani inak určená, začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim po tom, keď dlh vznikol.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v záväzkovom právnom vzťahu založenom príkaznou zmluvou sú z hľadiska posudzovania odmeny advokát veriteľom a klient dlžníkom, pričom okolnosť, kedy navrhovateľka pri absencii iného určenia doby plnenia vyzvala odporcu na zaplatenie odmeny a učinila ju tak splatnou v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka, nie je z hľadiska premlčania určujúca. Premlčacia doba totiž začína plynúť deň po tom, čo právo na odmenu objektívne vzniklo, pretože týmto dňom mohla navrhovateľka svoje právo vykonať, t.j. odôvodnene ho uplatniť žalobou na súde (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 1475/2008 zo dňa 16. decembra 2009, obdobne rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33Cdo 2634/2008 zo dňa 28. januára 2011, ako i R 91/2004).

Pri zohľadnení záverov vyplývajúcich z ustálenej rozhodovacej praxe teda v prejednávanej platí, že premlčacia doba na uplatnenie odmeny za právne zastupovanie odporcu v exekučných veciach, spočívajúce výlučne v spísaní návrhov na zahájenie výkonu exekúcie, nezačala navrhovateľke plynúť až okamihom, kedy sa odporca dozvedel o výške svojho záväzku, teda doručením faktúry odoslanej na druhý pokus, ako to nesprávne konštatoval súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Premlčacia doba totiž začala plynúť dňom nasledujúcim po vykonaní týchto úkonov právnej pomoci, a to na základe plnomocenstiev udelených navrhovateľke odporcom dňa 19.06.2008 výlučne na spísanie návrhov na zahájenie exekúcií (t.z. nie na zastupovanie v celom exekučnom konaní). Keďže súd prvého stupňa vychádzal z iného okamihu začiatku plynutia premlčacej doby, jeho právne posúdenie treba považovať za nesprávne.

Preto odvolací súd v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil v záujme zachovania dvojinštančnosti súdneho konania, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a vec v súlade s ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je súd prvého stupňa vychádzajúc z ust. § 226 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

V novom rozhodnutí bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne sa zaoberať vznesenou námietkou premlčania s prihliadnutím na obsah plnej moci ako aj na úkony, ktoré na jej podklade vykonala navrhovateľka pre odporcu. Z odôvodnenia rozsudku totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Preto nezostávalo odvolaciemu súdu nič iné, len rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie, aby tak obe sporné strany mali možnosť vyjadriť sa po stránke skutkovej i právnej k danej problematike. Následne rozhodne súd prvého stupňa s prihliadnutím na ust. § 224 ods. 3 O.s.p. aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.